

tunk a helyébe. Az ácsolat úgy készült el, hogy a tavasszal rendezendő /1979/ táborunknál kútgyűrűket illesztünk az ácsolat belsejében kialakított betonkoszorúra, ez lesz majd a barlang bejárata. Ezzel a munkával megakadályoztuk, hogy további fölösleges törmelék és föld jusson a zombolyba. Az idáig elkészült ácsolatot lefedtük, hogy biztosítva legyen a beeséses balesetek ellen. Bejárva a barlangot felmértük a további munkálatok mennyiségét és sorrendjét. A kutatási tervben szereplő 1 pontban meghatározott feladatot 70 %-ban elvégeztük. A barlangban az eddig ismert részeket és járatokat nem volt módunkban bővíteni.

2./ Tornanádaska "Kastélykerti-forrás"

A forrásban egy merülést hajtottunk végre, tájékozódásul a kutatás lehetséges folytatása eldöntésére. Felmértük a továbbjutáshoz szükséges elsődleges feladatokat.

A munkához szükséges technikai eszközöket. Az időmennyiséget ami majd szükséges lesz az eredményes kutatáshoz. A barlangba a forráson keresztül még nem jutottunk be.

Beszámoló a Miskolci Bányász Sportkör Barlangkutató Csoportjának 1978. évi kutató tevékenységéről

Várszegi Sándor

A korábbi években, Miskolctapolcán, a Barlangfürdő szomszédságában, a Miskolci Vizművek kutató brigádja tárót hajtott a hegybe, a feltételezett vízbeáramlások irányába. A felső ladini karni mészkőben létesített folyosóban, a kihajtás folyamán, - többek között - néhány barlangi kitöltésre utaló nyom is előbukkant. Kutató csoportunk tagjai már korábban is kedvet éreztek arra, hogy a táró többirányú hasznosításának elősegítése érdekében - a barlangfürdő felőli oldalból nyíló - eltömött hasadékokat megbontsa. Elsősorban abban a reményben, hogy az itt feltárható érdekes formációjú, kisebb-nagyobb termális eredetű üregek - egy esetleges barlangfürdő bővítés során /pl. légzőtherápiás részleg létesítése esetén/ - már komoly jelentőségre tennének szert. Az előzetes konzultációkat követően, - a terület gazdája - megadta az engedélyt a feltárássra, s ezt követően már az év januárjában megindultak a bontási munkálatok. Az I. negyedév folyamán, mintegy 344 óra munkaráfordítással, több 10 m^3 -nyi anyagot termeltünk ki a táróból nyíló hasadékokból, s ezek részbeni kiszállítását is elvégeztük. A munkálatok legjelentősebb eredményeként, a bejárattól kb. 20 m-re fellelhető kürtő kitisztítása könnyelhető el. Innen először agyag, - majd fokozatos átmenettel - agyagos homok, s végül iszapos homok kitöltést termeltünk ki. Ezen munkálatok révén egy méreteiben is egyre impozánsabbá váló kupolacsarnok újjászületésének lehettünk elősegítői. Nézetünk szerint, ezen kürtő elsősorban a termálvíz oldótevékenységének hatására alakult ki, majd ezt követően a felszínre szakadt, míg végül a Szarmata tenger homokjával felülről teljesen leiszapolta. A táróban néhány métert továbbhaladva, az előbbinél kisebb méretű, de szintén igen érdekes agyaggal félmagasságig kitöltött vakkürtőt bontottunk ki. /Itt a felülzárttság miatt a tenger leiszapoló hatása már nem érvényesülhetett./ Ezen kívül még két ponton végeztünk - nagyobb reményekre is jogosító - felderítő kutatást. Ezt követően azonban az egyre fokozódó deponálási nehézségek miatt, az igen érdekesnek mutakozó további munkálatokat már szüneteltetnünk kellett. Összönetünket kell kifejeznünk Hegedüs Ferencnek és kutató csoportjának, kik - ezen kutatási pontunkon - munkálatainkat igen hatékonyan támogatták. Alsó-sebesi-forrásbarlang feltárássunk folytatását tavaszi táborozásunk során kezdtük el. Ezen munkálatok végzésébe, az OSC barlangkutatói is bekapcsolódtak. Itt korábbi munkála-

taink során, félezer m³ kötőrmelékes agyagot termeltünk ki, és szállítottuk el az itt megnyitott forrásbarlangból, és ezek előteréből. Ugy tűnik, ezzel a teljes feltárásiig szükséges munkálatok kb. 80-85 %-a már elkészült. Már eddigi erőfeszítéseink is eredményesnek mondhatóak, mivel a lejtőtörmelék letisztításátkövetően - két igen érdekes forrásbarlang-száda tárult fel, melyek előtere még némi tereprendezésre szorul ugyan, de az ezt követő munkálatok végül is a legszebb bükki forrás feltárását fogják eredményezni. Ami viszont - az itt feltárható, s az előjelekből ítélve - idegenforgalmi szempontból is kiépíthető cseppkőbarlang feltárását illeti, - nézetünk szerint - ennek realizálása már elérhető közelségbe került. Tavaszi táborunk során ezért igen nagy reményekkel látuk el a soronkövetkező feladatok elvégzéséhez. Egyhetes munka árán kutató árkainkat ismét rendbehoztuk. Alig egy hónap leforgása alatt azonban feltehetően nagyobb részt mesterséges módon kutatóárkaink szinte ismét betömődtek. A probléma végleges megoldása érdekében, különböző szervektől próbáltunk anyagi támogatást szerezni, annak érdekében, hogy a barlangszádók fölötti oldalban védőkerítést tudjunk emelni. Sajnos eredménytelenül. A nehézségeket csak fokozta, hogy a barlangban tárolt munkaeszközeink nyomtalanul eltűntek. Az egyre halmozódó problémák végül is olyannyira kedvét szegték barlangkutatóinknak, hogy részvétlenség miatt, hagyományos nyári kutatótáborunkat sem tudtuk megrendezni, s ezt követően csoportunk gyakorlatilag fel is oszlott. Ezt megelőzően azonban történt még néhány említésre méltó esemény - a Kis-fennsík - ahol több igen reményteljes bontást kezdeményeztünk.

A Vénusz-barlangtól kb. 100 m-re Ny-ra, egy friss berogyást bontottunk ki, s innen sikerült rályukadni egy aknarendszerre. Ezen kb. 15 m mélységig jutottunk le, s az így feltárt szakasz összhosszúsága mintegy 25 m-nek bizonyult. Másik igen biztató feltáró munkánk - a Kaszási-visszafolyó feletti oldalból nyíló - ősi inaktív víznyelő-barlang kibontása volt. Itt a bejárati terem mennyezetig leiszapolt falai mentén, kutatóárkokat hajtottunk. Az É-i falmenti árunk hossza 11m, míg a járatmagasság ugyanitt 70-80 cm volt, s a továbbbontásra ez tűnt leginkább alkalmasnak. Kutatócsoportunk feloszlásával természetesen ezen munkálatok is félbeszakadtak. Végül is október végén egy terepbemjárást követően Várszegi Sándor és a Marcel Laubens barlangkutató szakcsoport négy tagja: Vigyó János, Mélypataki Zoltán, Máriússi Ferenc, Bettes Éva, - egy napos kemény bontási munka révén - egy újabb 8 m-nyi járatszakasz kibontását követően 97 m hosszúságú barlangszakaszt tártak itt fel. A horizontális jellegű és igen gazdag cseppkőképződményekkel is rendelkező barlang, a "Lilla"-barlang elnevezést kapta. A barlang különleges értékének tekinthető, a Bükki viszonylatban igen ritka eróziós formakincs és a fosszilis patakrendszer. Ugyanezen összetételű együttesnek, - a Vénusz-barlang melletti aknarendszerben -, 3 béka-nyelőnek neveztek el, újabb 2,5 m-rel sikerült lejjebb jutniuk. Előzetes megállapodás szerint a két barlangi objektum bővebb ismertetését, a Marcel Laubens csoport beszámolója fogja leköszölni.

Jelentés a Miskolci Marcel Laubens Barlangkutató Csoport 1978. évi munkájáról

Lénárt László

1. Csoportunk feltáró és állagmegóvó tevékenysége

Csoportunk eredményes feltáró tevékenységet a következő barlangokban folytatott: A Lustavölgyi-zsomboly alján egy alkalommal bontottunk. Ekkor kb. 5 m-t jutottunk előre, ugyanis kb. egy méter törmelék átbontása után kis, levegős terembe jutottunk. A munkát folytatni fogjuk, míhelyt a barlangra kutatási engedélyt kapunk.